

Sygn. akt. III K 903/09

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2014r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Pragi Południe w Warszawie Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Bus-Masłosz

Protokolant Monika Łuczyk, apl. Krzysztof Przybek, Łukasz Gromada

w obecności Prokuratora Gabriela Żuławskiego, Agnieszki Nowickiej, Edyty Dudzińskiej

po rozpoznaniu w dniach 14.01.2014r., 25.03.2014r., 5.06.2014r.

sprawy

A. K. (1) urodz. (...) w P., syna J. i M. z d. K.

oskarżonego o to, że:

- 1) w okresie od 1 marca 2009r. do 23 marca 2009r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił A. Z. środka odurzającego w postaci heroiny w ilości nie mniejszej niż 7,5 g netto za kwotę nie mniejszą niż 1.200,- zł przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie 16.08.2004r. do 27.01.2007r. kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Pragi IV Wydział Karny, sygn. akt IV K 1432/97 za przestępstwo z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 24.04.1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii – **tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005r. w zw. z art. 64 § 1 kk**
- 2) w okresie od 1 lutego 2009r. do 23 marca 2009r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. D. (1) środka odurzającego w postaci heroiny w ilości nie mniejszej niż 1,5 g netto za kwotę nie mniejszą niż 240,- zł przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie 16.08.2004r. do 27.01.2007r. kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Pragi IV Wydział Karny, sygn. akt IV K 1432/97 za przestępstwo z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 24.04.1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii – **tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005r. w zw. z art. 64 § 1 kk**
- 3) w dniu 23 marca 2009r. w W. wbrew przepisom ustawy posiadał środek odurzający w postaci heroiny w łącznej ilości wagowej 3,66 g netto – **tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005r.**

orzeka

- I. uznaje oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to na mocy art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk skazuje A. K. (1) **za czyny pierwszy i drugi** na kary po 1 (jeden) rok i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności, a za **czyn trzeci** skazuje A. K. (1) na mocy art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- II. na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk wymierzone oskarżonemu kary pozbawienia wolności łączy i orzeka karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;
- III. na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec A. K. (1) kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 5 (pięciu) lat próby;

IV. na mocy art. 73 § 1 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

V. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych nr 01/385/09 na k. 84 akt III K 699/09; pod poz. 4 na mocy art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz pod poz. 2 i 3 na mocy art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata G. N. kwotę 760,- (siedemset sześćdziesiąt) zł plus VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu;

VII. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt III K 903/09

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 1 marca 2009 roku do 23 marca 2009 roku A. K. (2) sprzedawał środek odurzający w postaci heroiny A. Z.. A. K. (2) sprzedawał swojej znajomej około 30 ćwiartek heroiny, w ilości nie mniejszej niż 7,5 grama netto, za kwotę łącznie nie mniejszą niż 1.200 złotych. A. Z. kupowała od A. K. (1) heroinę po działce, lub w większej ilości, maksymalnie jednak 0,75 grama netto, tj. trzy ćwiartki.

W okresie od 1 lutego 2009 roku do 23 marca 2009 roku A. K. (2) sprzedawał heroinę także K. D. (1). W tym czasie, K. D. (1) nabył od A. K. (1) nie mniej niż 1,5 grama netto tego narkotyku, za kwotę nie mniejszą niż 240 złotych.

Do tych transakcji narkotykowych pomiędzy A. K. a A. Z. lub K. D. (1) dochodziło po uprzednim skontaktowaniu się z nim telefonicznie, przy ul. (...) w W., gdzie A. K. (2) mieszkał.

W dniu 23 marca 2009 roku, około godz. 11.20 po wcześniejszym skontaktowaniu się telefonicznie, K. D. (1) umówił się z A. K. na klatce schodowej budynku położonego w W. przy ul. (...), w celu nabycia heroiny. A. K. (2), wówczas sprzedał K. D. (1) heroinę w ilości 0,41 grama netto, za którą K. D. (1) przekazał mu kwotę 80 złotych. Tego samego dnia, A. Z. skontaktowała się telefonicznie z A. K., by nabyć od niego narkotyki. W tym celu, umówiła się z A. K., około godz. 12.00 na klatce schodowej bloku, w którym mieszkał. Również i w przypadku tej transakcji, A. K. (2) sprzedał A. Z. środek odurzający w postaci heroiny o wadze 0,12 g netto heroiny za kwotę 40 złotych.

Zaraz po tych transakcjach A. K. (2), A. Z. i K. D. (1) zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy Policji, posiadających informacje operacyjne, z których wynikało, iż pod adresem przy ul. (...) może dochodzić do handlu narkotykami. W trakcie przeszukania mieszkania A. K. (1), funkcjonariusze ujawnili srebrne zawiniątko folii aluminiowej z zawartością środka odurzającego w postaci heroiny w łącznej ilości wagowej 3,66 g netto, należące do niego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. K. (1) (k. 108-111, 143-144 z akt sygn. III K 699/09, k. 72), zeznania świadków: P. W. (k. 49-50 z akt sygn. III K 699/09, k. 117), K. D. (1) (k. 100-101 z akt sygn. III K 699/09, k. 134), S. Z. (k. 47-48 z akt sygn. III K 699/09, k. 134), A. Z. (k. 94-95 akt sygn. III K 699/09, k. 134), z akt sprawy sygn. III K 699/09: protokół zatrzymania osoby (k. 3, 5, 7), protokół przeszukania osoby (k. 9-11, 15-16, 29-31), protokół oględzin rzeczy (k. 12), protokół użycia testera (k. 13, 33), protokół przeszukania (k. 17-20, 34-35, 36-37, 38-39), protokół oględzin (k. 21-23, 32, 53-83, 89-90), zdjęcia (k. 24-25), notatka użycia psa (k. 40,41), dokumentacja lekarska (k. 120-128), odpis wyroku (k. 146-150), dane o karalności (k. 131-132), z akt sprawy sygn. III K 903/09: opinia sądowo - psychiatryczna (k. 40-41, dane o karalności (k. 25-26, 53-54, 69-70, 91-92).

Oskarżony A. K. (2) przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, iż w okresie objętym zarzutem sprzedawał narkotyki A. Z. i K. D. (1). A. Z. zna od kilkunastu lat, natomiast z K. D. (1) wspólnie zażywali środki odurzające. Wskazał, iż narkotyki, które posiadał wówczas przechowywał w piwnicy, miał je jeszcze od czasu, kiedy trafił do zakładu karnego, ujawnioną heroinę również chciał

sprzedać (k. 108-111a akt sygn. III K 699/09). Natomiast, znalezione podczas przeszukania tabletki Clonazepamum zostały mu przepisane przez lekarza (k. 143-144 z akt sygn. III K 699/09).

W toku rozprawy głównej, oskarżony przyznał się do posiadania środków odurzających w postaci heroiny, natomiast nie przyznał się do ich udzielenia A. Z. i K. D. (1). Po odczytaniu wyjaśnień złożonych uprzednio, w toku postępowania przygotowawczego, potwierdził odczytane wyjaśnienia, wskazując, iż nie pamięta dokładnie okoliczności tego zdarzenia. Wyjaśnił, że przez wiele lat zażywali narkotyki, raz on je załatwiał, raz A. Z. i K. D. (1). Przyznał również, że handlował narkotykami, ale nie potrafił określić w jakim okresie (k. 72-73).

Sąd zważył co następuje:

Za w pełni wiarygodne, Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego A. K. (1), w zakresie w jakim oskarżony przyznał się do posiadania środków odurzających w postaci heroiny w łącznej ilości wagowej 3, 66 grama netto. W powyższym zakresie, wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w szczególności korespondują z zeznaniami funkcjonariuszy Policji P. W. i S. Z., protokołem przeszukania (k. 17-20). W pozostałym zakresie, w jakim oskarżony w toku postępowania przed Sądem, nie przyznał się do udzielenia środka odurzającego w postaci heroiny A. Z. i K. D. (1), w ocenie Sądu, wyjaśnienia oskarżonego są przyjętą linią obrony i nie zasługują na danie im wiary. Zważyć bowiem należy, iż w tej ich części wyjaśnienia oskarżonego są niespójne, niekonsekwentne, a przede wszystkim pozostają w sprzeczności z dowodami, którym Sąd przyznał walor wiarygodności w całości. Oskarżony w toku postępowania, przyznał się bowiem do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśniając, że w okresie objętym zarzutem sprzedawał narkotyki A. Z., którą zna od kilkunastu lat oraz K. D. (1), którego również zna i z którym zażywał narkotyki. Wyjaśnienia oskarżonego, w których w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do udzielenia środków odurzających w postaci heroiny, A. Z. i K. D. (2), w pełni korelują z zeznaniami tych świadków, złożonymi w postępowaniu przygotowawczym, z zeznaniami świadków P. W. i S. Z., a także nieosobowym materiałem dowodowym w postaci: protokołów zatrzymania (k., 3,5,7), protokołów przeszukania osoby (k. 9-11, 15-16, 29-31), protokołów użycia testera (k. 13, 33), protokołem oględzin rzeczy (k. 12, 32). Podkreślić należy, również, iż zeznania świadków A. Z. i K. D. (1) były wyczerpujące - wyżej wymienieni w sposób szczegółowy w swych zeznaniach złożonych w toku postępowania przygotowawczego, opisali fakty związane z zarzutem stawianym oskarżonemu w pkt I i II aktu oskarżenia wskazując zwłaszcza na okoliczności związane z transakcjami narkotykowymi przeprowadzonymi z oskarżonym w okresie objętym zarzutem a zwłaszcza ilość narkotyku w postaci heroiny, jaką nabyli od oskarżonego w okresie objętym zarzutem, cenę, za jaką owe narkotyki nabyli od oskarżonego oraz miejsce przeprowadzenia z oskarżonym opisywanych transakcji narkotykowych.

Świadek A. Z. w wyjaśnieniach złożonych w toku postępowania przygotowawczego w charakterze podejrzaney i odczytanych w trybie art. 391 § 1 k.p.k. (k. 94-95 akt sygn. III K 699/09, k. 134) potwierdziła, iż oskarżony sprzedawał jej heroinę, w związku z jej uzależnieniem. Wskazała, że zna oskarżonego od 12 lat, natomiast w okresie od 01 marca do 23 marca 2009r. kupiła od oskarżonego około 30 ćwiartek po 40 złotych, łącznie zapłaciła oskarżonemu kwotę 1200 złotych. Pieniądze na zakup narkotyków miała z prac dorywczych oraz od swojego brata. W tym okresie kupowała od oskarżonego po działce, lub w większej ilości maksymalnie jednak 0,75 grama netto, tj. trzy działki. Jak wynika z jej relacji, w dniu 23 marca 2009r. umówiła się telefonicznie z oskarżonym. Spotkali się klatce schodowej bloku, w którym mieszka oskarżony i wówczas oskarżony dał jej ćwiartkę heroiny, zapakowaną w folię aluminiową. Dodała, że zapłaciła za nią 40 złotych. Gdy wychodziła z bloku została zatrzymana przez funkcjonariusza Policji, któremu przekazała zakupione wówczas od oskarżonego narkotyki. Sąd, nie znalazł podstaw aby zeznaniom tego świadka odmówić wiarygodności, albowiem są one jasne, rzeczowe i logiczne, korespondują także z wyjaśnieniami oskarżonego złożonymi w toku postępowania przygotowawczego, z zeznaniami funkcjonariuszy Policji, tj. P. W. i S. Z., a nadto protokołem zatrzymania (k. 5), protokołem przeszukania osoby (k. 9-11), protokołem oględzin (k. 12), protokołem użycia testera narkotykowego (k. 13).

Za polegające na prawdzie w całości, Sąd uznał również wyjaśnienia świadka K. D. (1), złożone w toku postępowania przygotowawczego (k. 100-101 z akt sygn. III K 699/09). Z zeznań świadka wynika, iż w okresie od lutego 2009 do dnia 23 marca 2009r. kilkakrotnie zakupił narkotyki od oskarżonego. Jak zeznał, łącznie, w tym okresie zakupił nie

mniej niż 1,5 g netto za kwotę nie mniejszą niż 240 złotych. Z oskarżonym umawiał się telefonicznie, przy jego bloku na G.. W dniu 23 marca 2009r. również telefonicznie umówił się oskarżonym, wówczas na klatce schodowej zakupił od oskarżonego dwie ćwiartki, za 80 złotych. Gdy wyszedł z klatki został zatrzymany przez Policję. W tym zakresie, jasne i rzeczowe zeznania świadka w pełni korelują i pozostają w logicznym związku z zgromadzonymi w sprawie dowodami, m.in. w postaci protokołu zatrzymania (k. 7), protokołem przeszukania osoby (k. 29-31), protokołem oględzin (k. 32), protokołem użycia testera narkotykowego (k. 33). W pozostałym zakresie, w jakim w toku postępowania przed Sądem, świadek twierdził, iż nie pamiętał już okoliczności przedmiotowego zdarzenia, czy kiedykolwiek zakupił od oskarżonego narkotyki, należy w ocenie Sądu, uznać, iż stanowiły próbę umniejszenia winy oskarżonego w zakresie czynu zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia. Świadek potwierdził natomiast, iż był wówczas uzależniony od heroiny. Zeznania świadka w tej części pozostają również w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego, złożonymi w toku postępowania przygotowawczego, które Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Oskarżony przyznał bowiem, że zna świadka, bo gdy był uzależniony to razem zażywali narkotyki, i w okresie objętym zarzutem sprzedawał narkotyki oskarżonemu.

Sąd uznał za w pełni polegające na prawdzie zeznania świadków P. W. (k. 49-50 z akt sygn. III K 699/09, k. 117) oraz S. Z. (k. 47-48 z akt sygn. III K 699/09, ujawnionych w toku rozprawy głównej w trybie art. 392 § 1 k.p.k., k. 134) funkcjonariuszy Policji, którzy w ramach czynności służbowych, podjęli interwencję wobec oskarżonego, w związku z posiadanymi informacjami, o możliwości rozprowadzania narkotyków przez oskarżonego A. K. (1) w miejscu zamieszkania. Świadkowie dokonali zatrzymania oskarżonego i świadków A. Z. i K. D. (1), którzy przekazali funkcjonariuszom narkotyki, które sprzedał im oskarżony, oraz ujawnili u oskarżonego srebrne zawiniątko folii aluminiowej z zawartością narkotyku w postaci heroiny. W ocenie Sądu, świadkowie nie mieli żadnych podstaw do składania zeznań niezgodnych z rzeczywistym stanem faktycznym. Jako funkcjonariusze publiczni podejmowali czynności wchodzące w zakres ich obowiązków służbowych, działając w sposób rutynowy, z należytą starannością i wnikliwością. Nadto, jako osoby całkowicie obce dla oskarżonego, nie mieli, zdaniem Sądu, żadnego interesu w bezpodstawnym go obciążaniu. Godzi się także zauważyć, iż zeznania świadków pozostawały w logicznym związku z całokształtem materiału dowodowego zgromadzonego dla potrzeb niniejszego postępowania karnego w szczególności z wyjaśnieniami oskarżonego oraz z zeznaniami świadków A. Z. i K. D. (1) w części, w której Sąd dowodom tym dał wiarę, jak również z pozostałymi nieosobowymi dowodowymi.

Zeznania świadka A. D. (k. 44-45 z akt sprawy sygn. III K 699/09, ujawnionych w toku rozprawy głównej w trybie art. 392 § 1 k.p.k., k. 134) w ocenie Sądu, nie mają większego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Świadek wskazała, że nigdy nie widziała żadnych transakcji narkotykowych. Nie posiadała również wiedzy odnośnie osób, które byłyby związane z przestępczością narkotykową lub posiadały środki odurzające. Dodała również, że nigdy nie przechowywała żadnych narkotyków w piwnicy, którą zaznaczył, w trakcie czynności procesowej pies służbowy.

Nie budzi wątpliwości opinia sądowo - psychiatryczna (k. 40-41), z której wynika, iż w chwili popełnienia czynów oskarżony miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. U oskarżonego nie stwierdzono objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego, rozpoznano szkodliwe używanie substancji psychoaktywnych, tj. marihuany, heroiny i alkoholu. Rzeczoną opinię, Sąd ocenił jako jasną, rzetelną i kompletną, sporządzoną przez osoby uprawnione i kompetentne.

Dokumenty i protokoły sporządzone w postępowaniu przygotowawczym, znajdujące się w aktach sprawy Sąd uznał, za sporządzone fachowo, przez osoby uprawnione i kompetentne, w ocenie Sądu nie budzą żadnych zastrzeżeń, co swojej autentyczności i wiarygodności, stanowiąc wiarygodny materiał dowodowy.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego stwierdzić należy, iż okoliczności popełnienia przez oskarżonego przypisanych mu czynów oraz jego wina nie budzą wątpliwości. Oskarżony A. K. (2) w dniu 23 marca 2009r. w W. wbrew obowiązującym przepisom ustawy, posiadał środek odurzający w postaci heroiny w łącznej ilości wagowej 3, 66 g netto.

Powyższe działanie wyczerpało znamiona występku stypizowanego w art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Należy podkreślić, iż przestępstwo z art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii penalizuje samo posiadanie środków odurzających. W ujęciu art. 62 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii karalny jest każdy wypadek posiadania środka odurzającego lub substancji psychotropowej „wbrew przepisom ustawy”, a więc w celu dalszej sprzedaży lub udzielenia ich innej osobie, jak i w celu samodzielnego zażycia - czy to za jakiś czas niezwłocznie, jeżeli sprawca posiada środek odurzający lub substancję psychotropową w ilości pozwalającej na co najmniej jednorazowe użycie, w dawce dla nich charakterystycznej, zdolnej wywołać u człowieka inny niż medyczny skutek. O karalności decyduje wyłącznie to, czy sprawca swoim zachowaniem realizował znamię czasownikowe „posiada”.

Niewątpliwie oskarżony A. K. (2) posiadał przy sobie środek odurzający w postaci heroiny o wadze 3,66 g netto i dlatego zrealizował ustawowe znamiona występku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżony został ujęty przez organy ścigania w czasie dysponowania środkiem odurzającym.

Sąd jest zdania, iż bez wątpienia zachowaniem swoim oskarżony A. K. (2) wyczerpywał również dyspozycję art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Jak bowiem wynika z ustaleń poczynionych w sprawie, w okresie od 1 marca 2009r. do 23 marca 2009r. w W. świadek A. Z. zakupiła od oskarżonego A. K. (1) środek odurzający w postaci heroiny w ilości nie mniejszej niż 7,5 g netto za kwotę nie mniejszą niż 1.200 zł. Nadto, w okresie od 1 lutego 2009r. do 23 marca 2009r. w W. świadek K. D. (1) zakupił od oskarżonego środek odurzający w postaci heroiny w ilości nie mniejszej niż 1,5 g netto za kwotę nie mniejszą niż 240 zł. Do opisywanych transakcji pomiędzy oskarżonym a świadkiem A. Z. i świadkiem K. D. (1) dochodziło kilkakrotnie, przy ulicy (...), gdzie oskarżony mieszkał, po uprzednim umówieniu się z oskarżonym telefonicznie.

Opisywane zachowanie oskarżonego niewątpliwie było podjęte przez oskarżonego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Przypomnieć należy, iż każde odpłatne udzielanie bez wymaganego zezwolenia określonego przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii środka odurzającego lub substancji psychotropowej innej osobie wyczerpuje pojęcie działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej statuując ocenę zachowania sprawcy w ramach czynów spenalizowanych treścią wyżej powołanej normy.

W kontekście powyższych rozważań niewątpliwie zachowanie oskarżonego było podjęte w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Udzielenie środków odurzających w postaci heroiny świadkowi A. Z. i K. D. (1) za każdym razem przyjęło postać klasycznej sytuacji wiążącej się z dokonywaniem transakcji kupna-sprzedaży narkotyków.

Nie budzi również wątpliwości, iż oskarżony A. K. (2) przypisanych mu czynów z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 k.k. Oskarżony był bowiem uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi, IV Wydział Karny, sygn. akt IV K 1432/97 za czyn z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 24.04.1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. Orzeczoną powyższym wyrokiem karę pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności odbywał w okresie od 16.08.2004r. do dnia 27.01.2007r. - a zatem oskarżony po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności popełnił przed upływem 5 lat umyślne przestępstwo podobne w znaczeniu art. 115 § 3 k.k. - dopuścił się bowiem kolejnego przestępstwa udzielenia środków odurzających w celu osiągnięcia korzyści stypizowanego w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii (odpis wyroku, k. 146-150 akt sprawy sygn. III K 699/09).

W ocenie Sądu uznać należy, że A. K. (2) przypisanych mu czynów dopuścił się działając z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim kierunkowym. Oskarżony jest bowiem osobą dorosłą, w pełni świadomą konsekwencji swoich czynów. Powszechnie wiadome w społeczeństwie jest również to, iż zabroniony jest handel środkami odurzającymi, a także jej posiadanie. Oskarżony miał więc świadomość, że sprzedaż heroiny innej osobie i posiadanie narkotyków stanowi przestępstwo. Dopuścił się on jednak tego czynu, działając z premedytacją. Biorąc to pod uwagę Sąd uznał, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim kierunkowym, działając

w celu osiągnięcia korzyści majątkowej z transakcji narkotykowej i mając pełną świadomość przestępności swojego zachowania.

Brak jest w ocenie Sądu możliwości uznania, że społeczna szkodliwość czynów, których dopuścił się oskarżony była niższa niż w stopniu przeciętnym. Wskazać tutaj należy w szczególności na okoliczności sprawy i wagę naruszonych obowiązków. Oskarżony dopuścił się przestępstwa handlu narkotykami, czyli substancjami, którymi handel jest zabroniony. Mieć również trzeba na uwadze, że oskarżony dopuścił się handlu tzw. twardym narkotykiem, którego ilość co prawda nie była stosunkowo duża. Ponadto, jak wynika z wyjaśnień oskarżonego złożonych w toku postępowania przygotowawczego, posiadał narkotyki, w celu ich dalszej odsprzedaży. Brak było zdaniem Sądu jakichkolwiek podstaw do uznania społecznej szkodliwości czynu oskarżonego za znikomy, mając na uwadze charakter naruszonego dobra, tj. życia i zdrowia ludzkiego.

Przy wymiarze kary, Sąd miał na uwadze dyrektywy z art. 53 k.k., wziął pod uwagę okoliczności zarówno obciążające jak i łagodzące.

Za czyn I i II wyczerpujący dyspozycję art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k., Sąd wymierzył oskarżonemu kary po 1 (jeden) rok i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności. Rozpatrując wymiar kary Sąd, wziął pod uwagę okoliczność łagodzącą, iż udzielona przez oskarżonego ilość narkotyków była stosunkowo nieduża, ponadto, iż oskarżony w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i nie utrudniał postępowania. Z drugiej strony, jako okoliczność silnie obciążającą Sąd poczytał to, iż był on już wcześniej karany za przestępstwa, w tym za przestępstwo z art. 46 ust. 1 poprzednio obowiązującej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii polegające na udzielaniu innej osobie środków odurzających, rodzaj sprzedawanego narkotyku. Ponadto, na niekorzyść oskarżonego przemawia okoliczność, iż dopuścił się on przypisanych mu przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowych.

Za czyn III wyczerpujący dyspozycję art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności. Rozpatrując wymiar kary w stosunku do oskarżonego, Sąd wziął pod uwagę okoliczność łagodzącą, jaką był fakt, iż oskarżony przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu, a nadto, iż ilość narkotyków, którą posiadał była stosunkowo nieduża. Z drugiej jednak strony, Sąd uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego, w tym za przestępstwo stypizowane w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii (dane o karalności, k. 25, 26, 53-54, 69-70, 91-92, z akt sprawy sygn. III K 699/09, k. 131-132).

W ocenie Sądu, wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia zawinienia sprawcy. Spełnią także cele prewencji ogólnej i indywidualnej, uczynią również zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Ponadto, zdaniem Sądu, kary wymierzone oskarżonemu nie są nadmiernie surowe, albowiem w obu przypadkach oscylują wokół dolnej granicy ustawowego zagrożenia.

Z uwagi na to, iż w przedmiotowej sprawie zostały spełnione przesłanki wynikające z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k., Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności. Wymierzając karę łączną, Sąd zastosował zasadę asperacji, zbliżoną do pełnej absorpcji. Za przyjęciem takiego rozwiązania przemawiał w szczególności związek czasu i miejsca popełnienia przypisanych oskarżonemu przestępstw.

Sąd, na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres 5 (pięciu) lat próby. Sąd w niniejszym postępowaniu, mając na uwadze wcześniejszą karalność oskarżonego, a także dotychczasowy sposób życia oskarżonego uznał, że należy mu jednak postawić pozytywną prognozę kryminologiczną, albowiem zdaniem Sądu, nie jest on sprawcą na tyle zdemoralizowanym, wobec którego byłoby konieczne stosowanie kary izolacyjnej. Sąd miał na względzie, iż oskarżony, co wynika z przeprowadzonego wywiadu środowiskowego (k. 61-62) aktualnie stara się prawidłowo funkcjonować w społeczeństwie, zawarł związek małżeński, wspólnie z żoną wychowuje trójkę dzieci, podjął stabilne zatrudnienie i aktualnie leczy się od uzależnienia. Sąd, miał również na uwadze, iż wprawdzie oskarżony po dacie popełnienia przypisanych mu w niniejszej sprawie przestępstw ponownie wkroczył na drogę przestępstwa, były to jednak przestępstwa z art. 178a § 1 k.k., związane z uzależnieniem, od którego aktualnie podjął próbę leczenia. Zdaniem Sądu,

mając na uwadze okoliczności sprawy, oskarżony zasługuje na szansę resocjalizacji w warunkach wolnościowych. Oskarżony będzie miał niewątpliwie świadomość, iż w przypadku ponownego popełnienia przestępstwa, wymierzona kara zostanie wprowadzona do wykonania, co z pewnością odstraszy go od popełnienia w przyszłości przestępstwa podobnego. Ponieważ prognoza kryminologiczna została jednak poważnie zaburzona poprzez ponowną karalność, Sąd ustalił maksymalny pięcioletni okres próby.

Aby zachować kontrolę nad zachowaniem oskarżonego A. K. (1), w okresie próby Sąd oddał oskarżonego pod dozór kuratora sądowego, a więc osoby do zadań której należała będzie, poza kontrolą, pomoc oskarżonemu w skorzystaniu z danej mu szansy, znajdującej wyraz w zastosowaniu wobec niego kary o charakterze probacyjnym.

Sąd na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipa 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego wyszczególnionego w wykazie dowodów rzeczowych nr 01/385/09 na k. 84 akt sprawy III K 699/09, pod poz. 4 oraz na podstawie art. 70 ust. 2 cytowanej ustawy narkotyków, które posiadał, wymienione w w/w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. 2 i 3 poprzez zniszczenie. W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie przepadek przedmiotu przestępstwa był uzasadniony i nie było żadnych podstaw, aby zaniechać orzeczenia przepadku tej substancji.

O kosztach obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu, Sąd orzekł w oparciu o § 14 ust. 2 pkt 3), § 16 i § 19 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) zasądzać na rzecz adwokata G. N. kwotę 760,- (siedemset sześćdziesiąt) zł plus VAT.

Sąd mając na uwadze sytuację majątkową oskarżonego, zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa. W chwili obecnej oskarżony osiąga niewielkie dochody, ma na utrzymaniu żonę i troje dzieci, nie posiada majątku. Zdaniem Sądu uiszczenie przez niego kosztów sądowych byłoby zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację majątkową.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji.